

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 625/2014

av den 13 mars 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med hjälp av tekniska tillsynsstandarder om de krav som investerande institut, medverkande institut, institut som är ursprungliga långgivare och institut som är originatorer ska uppfylla när det gäller exponeringar mot överförda kreditrisker

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 410.2, och

av följande skäl:

- (1) Bibehållandet av ett ekonomiskt intresse syftar till att få intressena hos de parter som överför kreditrisker för värdepapperiserade exponeringar att överensstämja med intressena hos de parter som tar på sig dessa risker. Om en enhet värdepapperiserar sina egna skuldförbindelser uppnås automatiskt överensstämmande intressen, oavsett om den slutliga gäldenären ställer säkerhet för sin skuld. Om det står klart att kreditrisken kvarliggjer hos originatorn är det inte nödvändigt att denne bibehåller ett intresse, eftersom detta bibehållande inte skulle förbättra den redan existerande positionen.
- (2) Det bör klargöras när exponeringar mot överförda kreditrisker anses uppstå i vissa specifika fall där institut, utom när de agerar som originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare, kan bli exponerade mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition, däribland när instituten agerar som en motpart till ett derivatinstrument i värdepapperiseringstransaktionen, som en motpart som tillhandahåller risksäkring i värdepapperiseringstransaktionen, som en tillhandahållare av en likviditetsfacilitet i transaktionen och när institut har värdepapperiseringspositioner i handelslagret i samband med verksamhet som marknadsgaranter.
- (3) Vid återvärdepapperiseringstransaktioner uppstår överförda kreditrisker på nivån för den första värdepapperiseringen av tillgångar och på den andra "ompaketerade" nivån i transaktionen. De två nivåerna i transaktionen och de två motsvarande fallen av överförd kreditrisk är två oberoende händelser sett till kraven i denna förordning. Kraven på bibehållande av ett ekonomiskt intresse netto och på tillbörlig aktsamhet bör iaktas på varje nivå i transaktionen av de institut som blir exponerade mot den överförda kreditrisken på respektive nivå. Om ett institut blir exponerat enbart mot den andra "ompaketerade" nivån i transaktionen bör följaktligen kraven i fråga om bibehållande av ett ekonomiskt intresse netto och tillbörlig aktsamhet bara gälla för det institutet i fråga om den andra nivån i transaktionen. Inom ramen för samma återvärdepapperiseringstransaktion bör de institut som blir exponerade mot den första nivån i värdepapperiseringen av tillgångar iaktta kraven i fråga om bibehållande och tillbörlig aktsamhet i fråga om den första nivån av värdepapperisering i transaktionen.
- (4) Tillämpningen av kravet på bibehållande bör specificeras närmare, bland annat i fråga om efterlevnaden när det finns flera originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare, de olika metoderna för bibehållande, mätningen av bibehållandekravet vid ursprungstidpunkten och på fortlöpande basis och tillämpningen av undantag.
- (5) I artikel 405.1 andra stycket a–e i förordning (EU) nr 575/2013 anges olika metoder för att iaktta kravet på bibehållande av ett intresse. I den här förordningen klargörs på ett detaljerat sätt hur var och en av dessa metoder kan genomföras.
- (6) Bibehållandet av ett intresse skulle kunna uppnås genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande, förutsatt att sådana metoder till fullo överensstämmer med någon av de metoder som anges i artikel 405.1 andra stycket a–e i förordning (EU) nr 575/2013 och med vilken den syntetiska eller villkorade formen kan likställas, och förutsatt att upplysningskraven efterlevs.
- (7) Risksäkring eller försäljning av ett bibehållet intresse är förbjuden när en sådan teknik undergräver ändamålet med bibehållandekravet, vilket innebär att risksäkring eller försäljning kan tillåtas när den inte medför att bibehållaren säkras mot kreditrisken i antingen de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller de bibehållna exponeringarna.

⁽¹⁾ EUTL 176, 27.6.2013, s. 1.

- (8) För att upprätthålla det ekonomiska intresset netto bör instituten säkerställa att det inte finns några inbäddade mekanismer i värdepapperiseringsstrukturen som medför att minimikravet på bibehållande vid ursprungstidpunkten nödvändigtvis kommer att sjunka snabbare än det överförda intresset. Det bibehållna intresset bör inte heller prioriteras i fråga om förmånliga återbetalnings- eller amorteringskassaflöden så att det kommer att sjunka under tröskeln på 5 % av det löpande nominella värdet av sålda trancher eller värdepapperiserade exponeringar. Kreditstödet till det institut som tar på sig exponering mot en värdepapperiseringsposition bör dessutom inte sjunka oproportionellt i förhållande till återbetalningstakten för de underliggande exponeringarna.
- (9) Institut bör få använda finansiella modeller som utvecklats av tredje parter, med undantag av externa kreditvärderingsinstitut, för att minska administrativa bördor och efterlevnadskostnader till följd av kraven på tillbörlig aktsamhet. Institut bör bara få använda finansiella modeller från tredje part om de före investeringen noggrant har validerat relevanta antaganden i modellerna och modellernas struktur och har satt sig in i de finansiella modellernas metoder, antaganden och resultat.
- (10) Det är väsentligt att närmare specificera hur ofta instituten ska se över sin efterlevnad av kraven på tillbörlig aktsamhet, hur de ska bedöma lämpligheten av att använda olika policyriktlinjer och förfaranden för positioner i respektive utanför handelslagret och hur de ska bedöma efterlevnaden i fråga om positioner som avser korrelationshandelsportföljen, samt att klargöra vissa begrepp som används i artikel 406 i förordning (EU) nr 575/2013, t.ex. *riskegenskaper* och *strukturella drag*.
- (11) Enligt artikel 14.2 i förordning (EU) nr 575/2013 bör enheter som är etablerade i tredjeländer och som ingår i gruppen i enlighet med artikel 18 i samma förordning, men som inte direkt ingår i tillämpningsområdet för ytterligare riskvikter, under vissa begränsade omständigheter, t.ex. i fråga om exponeringar i handelslagret för verksamhet som marknadsгарant, inte anses överträda artikel 405 i den förordningen. Institut bör inte anses överträda den artikeln när sådana exponeringar eller positioner i handelslagret inte är betydande och inte utgör en oproportionell andel av handelsverksamheten, förutsatt att det finns en grundlig förståelse för exponeringarna eller positionerna och att formella policyriktlinjer och förfaranden har införts som lämpar sig för och motsvarar den enhetens och gruppens samlade riskprofil.
- (12) Initiala och fortlöpande upplysningar till investerare om nivån på bibehållandeåtagandet och samtliga i sak relevanta data, bland annat kreditkvaliteten och resultatutvecklingen för den underliggande exponeringen, är nödvändiga för att uppnå en ändamålsenlig tillbörlig aktsamhet i fråga om värdepapperiseringspositioner. De data som redovisas bör ange uppgifter om bibehållarens identitet, den bibehållandemetod som valts och det ursprungliga och fortlöpande åtagandet att bibehålla ett ekonomiskt intresse. När de undantag som anges i artikel 405.3 och 405.4 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämpliga bör det anges uttryckliga upplysningar om de värdepapperiserade exponeringar som inte omfattas av kravet på bibehållande och skälen till detta.
- (13) Denna förordning bygger på de förslag till tekniska tillsynsstandarder som den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) har lagt fram för kommissionen.
- (14) Den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

DEFINITIONER OCH EXPONERING MOT RISKEN I EN VÄRDEPAPPERISERING

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) bibehållare: en enhet som i egenskap av originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare bibehåller ett ekonomiskt intresse netto i en värdepapperisering i enlighet med artikel 405.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) syntetisk form av bibehållande: bibehållande av ett ekonomiskt intresse genom att använda derivatinstrument.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- c) villkorad form av bibehållande: bibehållande av ett ekonomiskt intresse genom att använda garantier, rembursor och andra liknande typer av kreditstöd som säkerställer omedelbar verkställighet av kravet på bibehållande.
- d) vertikal tranch: en tranch som i proportionell utsträckning exponerar tranchens innehavare mot kreditrisken i varje utgiven tranch i värdepapperiseringstransaktionen.

KAPITEL II

EXPONERING MOT KREDITRISKEN I EN VÄRDEPAPPERISERINGSPOSITION

Artikel 2

Särskilda fall av exponering mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition

1. När ett institut agerar som en kreditderivatmotpart, en motpart som tillhandahåller risksäkring eller en tillhandahållare av en likviditetsfacilitet i samband med en värdepapperiseringstransaktion ska det anses bli exponerat mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition när derivatet, risksäkringen eller likviditetsfaciliteten tar på sig kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna eller värdepapperiseringspositionerna.
2. När en likviditetsfacilitet uppfyller villkoren i artikel 255.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska vid tillämpning av artiklarna 405 och 406 i samma förordning likviditetstillhandahållaren inte anses bli exponerad mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition.
3. I samband med en återvärdepapperisering med mer än en nivå eller en värdepapperisering med flera diskreta underliggande transaktioner ska ett institut anses bli exponerat mot kreditrisken i enbart den individuella värdepapperiseringsposition eller värdepapperiseringstransaktion för vilken det tar på sig exponering.
4. Institut ska på gruppnivå inte anses överträda artikel 405 i förordning (EU) nr 575/2013 i den betydelse som avses i artikel 14.2 i samma förordning, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den enhet som innehar värdepapperiseringspositionerna är etablerad i ett tredjeland och ingår i den konsoliderade gruppen enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Värdepapperiseringspositionerna innehas i handelslagret för den enhet som avses i led a med tanke på verksamhet som marknadsgarant.
 - c) Värdepapperiseringspositionerna är inte betydande i förhållande till den samlade riskprofilen i handelslagret för den grupp som avses i led a och utgör inte en oproportionell andel av gruppens handelsverksamhet.

KAPITEL III

BIBEHÅLLANDE AV ETT EKONOMISKT INTRESSE NETTO

Artikel 3

Bibehållare av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto

1. Det bibehållna väsentliga ekonomiska intresset netto får inte delas upp på olika typer av bibehållare. Kravet på att bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto ska uppfyllas helt av någon eller några av följande aktörer:
 - a) Originatorn eller flera originatorer.
 - b) Det medverkande institutet eller flera medverkande institut.
 - c) Den ursprungliga långgivaren eller flera ursprungliga långgivare.
2. När de värdepapperiserade exponeringarna skapas av flera originatorer ska kravet på bibehållande uppfyllas av respektive originator i förhållande till den andel av de totala värdepapperiserade exponeringarna för vilken denne är originator.
3. När de värdepapperiserade exponeringarna skapas av flera ursprungliga långgivare ska kravet på bibehållande uppfyllas av respektive ursprunglig långgivare i förhållande till den andel av de totala värdepapperiserade exponeringarna för vilken denne är ursprunglig långgivare.

4. När de värdepapperiserade exponeringarna skapas av flera originatorer eller ursprungliga långgivare får kravet på bibehållande, genom undantag från punkterna 2 och 3, uppfyllas helt av en enda originator eller ursprunglig långgivare, om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Originatorn eller den ursprungliga långgivaren har upprättat och förvaltar programmet eller värdepapperiseringsprogrammet.
- b) Originatorn eller den ursprungliga långgivaren har upprättat programmet eller värdepapperiseringsprogrammet och har bidragit med mer än 50 % av de totala värdepapperiserade exponeringarna.

5. När de värdepapperiserade exponeringarna har uppstått med deltagande av flera medverkande institut ska kravet på bibehållande uppfyllas på ett av följande sätt:

- a) Av det medverkande institut vars ekonomiska intressen i störst utsträckning överensstämmer med investerarnas enligt överenskommelse med samtliga medverkande institut och på grundval av objektiva kriterier, däribland avgiftsstrukturer, inblandning i upprättandet och förvaltningen av programmet eller värdepapperiseringsprogrammet och exponering mot kreditrisken i värdepapperiseringarna.
- b) Av varje medverkande institut i proportionell utsträckning sett till antalet medverkande institut.

Artikel 4

Uppfyllande av bibehållandekravet genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande

1. Kravet på bibehållande kan uppfyllas på ett sätt som är likvärdigt med någon av metoderna i artikel 405.1 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013 genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Det bibehållna beloppet motsvarar minst kravet enligt den metod med vilken den syntetiska eller villkorade formen kan likställas.
- b) Bibehållaren har uttryckligen meddelat att man fortlöpande kommer att bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto på det sättet och därvid lämnat närmare uppgifter om formen av bibehållande, det förfarande som använts för dess fastställande och dess likvärdighet med en av de alternativa metoderna.

2. När en enhet som inte är ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 agerar som bibehållare genom en syntetisk eller villkorad form av bibehållande ska en fullständig säkerhet i kontanter ha ställts för det intresse som bibehålls på ett syntetiskt eller villkorat sätt och detta intresse ska innehas separat från övriga medel som "kundmedel" enligt artikel 13.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ⁽¹⁾.

Artikel 5

Bibehållandemetod a: proportionellt bibehållande i varje tranch som sålts eller överförts till investerarna

1. Ett bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförts enligt artikel 405.1 andra stycket a i förordning (EU) nr 575/2013 kan också uppnås på följande sätt:

- a) Ett bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje värdepapperiserad exponering, förutsatt att kreditrisken i sådana exponeringar är likställd med eller efterställd den kreditrisk som värdepapperiserats för samma exponeringar. I fråga om rullande värdepapperisering enligt definitionen i artikel 242.13 i förordning (EU) nr 575/2013 uppstår detta genom ett bibehållande av originatorns intresse, om man antar att originatorns intresse motsvarade minst 5 % av det nominella värdet av varje värdepapperiserad exponering och var likställt med eller efterställt den kreditrisk som har värdepapperiserats i fråga om dessa exponeringar.
- b) Ett tillhandahållande, inom ramen för ett ABCP-program, av en likviditetsfacilitet som kan vara icke-efterställd i den avtalsmässiga prioritetsordningen för kontantflöden, om följande villkor är uppfyllda:
 - i) Likviditetsfaciliteten täcker 100 % av kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna.
 - ii) Likviditetsfaciliteten täcker kreditrisken så länge som bibehållaren måste bibehålla det ekonomiska intresset med hjälp av en sådan likviditetsfacilitet för den relevanta värdepapperiseringspositionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

- iii) Likviditetsfaciliteten tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren i värdepapperiseringstransaktionen.
 - iv) Det institut som blir exponerat mot en sådan värdepapperisering har fått tillgång till lämplig information så att det kan kontrollera att villkoren i leden i, ii och iii är uppfyllda.
- c) Ett bibehållande av en vertikal tranch med ett nominellt värde av minst 5 % av det totala nominella värdet av samtliga utgivna trancher av skuldinstrument.

Artikel 6

Bibehållandemetod b: bibehållande av originatorns intresse vid rullande exponeringar

Ett bibehållande enligt artikel 405.1 andra stycket b i förordning (EU) nr 575/2013 kan uppnås om en aktör bibehåller minst 5 % av det nominella värdet av varje värdepapperiserad exponering, förutsatt att den bibehållna kreditrisken i sådana exponeringar är likställd med eller efterställd den kreditrisk som värdepapperiserats för samma exponeringar.

Artikel 7

Bibehållandemetod c: bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar

1. Den grupp på minst 100 potentiellt värdepapperiserade exponeringar ur vilken bibehållna och värdepapperiserade exponeringar väljs ut slumpmässigt och som avses i artikel 405.1 andra stycket c i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara tillräckligt heterogen så att man undviker en alltför stor koncentration av det bibehållna intresset. Vid urvalsprocessen ska bibehållaren beakta lämpliga kvantitativa och kvalitativa faktorer, för att säkerställa att distinktionen mellan bibehållna och värdepapperiserade exponeringar är genuint slumpmässig. Bibehållaren av slumpmässigt utvalda exponeringar ska vid urvalet av exponeringar och i tillämplig utsträckning beakta faktorer som emissions tidpunkt, produktslag, geografi, ursprungsdatum, förfallodag, belåningsgrad, typ av egendom, bransch och saldot i fråga om utestående lån.
2. Bibehållaren får inte utpeka olika enskilda exponeringar som bibehållna exponeringar vid olika tidpunkter, såvida det inte krävs för att uppfylla bibehållandekravet i fråga om en värdepapperisering där de värdepapperiserade exponeringarna varierar över tiden, antingen på grund av att nya exponeringar läggs till värdepapperiseringen eller till följd av att nivån på enskilda värdepapperiserade exponeringar ändras.

Artikel 8

Bibehållandemetod d: bibehållande av den tranch som är i första-förlustläge

1. Ett bibehållande av den tranch som är i första-förlustläge enligt artikel 405.1 andra stycket d i förordning (EU) nr 575/2013 ska uppnås genom positioner i eller utanför balansräkningen och kan också uppnås på något av följande sätt:
 - a) Ett tillhandahållande av en villkorad form av bibehållande enligt artikel 1 första stycket c eller av en likviditetsfacilitet inom ramen för ett ABCP-program, som motsvarar följande kriterier:
 - i) Den täcker minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.
 - ii) Den utgör en förstaförlustposition i förhållande till värdepapperiseringen.
 - iii) Den täcker kreditrisken under hela varaktigheten för bibehållandeåtagandet.
 - iv) Den tillhandahålls av originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren i värdepapperiseringen.
 - v) Det institut som blir exponerat mot en sådan värdepapperisering har fått tillgång till lämplig information så att det kan kontrollera att villkoren i leden i, ii, iii och iv är uppfyllda.
 - b) Ett ställande av en säkerhet på över 100 %, som en form av kreditförstärkning, om denna säkerhet fungerar som ett "förstaförlust"-bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av de trancher som utgetts av värdepapperiseringen.
2. Om den tranch som är i första-förlustläge överskrider 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna ska det vara möjligt för bibehållaren att enbart bibehålla en andel av denna tranch i första-förlustläge, såvida denna andel motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

3. Vid uppfyllandet av kravet på riskbibehållande på nivån för ett värdepapperiseringsprogram får institut inte beakta förekomsten av underliggande transaktioner där originatorer eller ursprungliga långgivare bibehåller en exponering som är i första-förlustläge på transaktionsnivå.

Artikel 9

Bibehållandemetod e: bibehållande av första förlust i varje värdepapperiserad exponering

1. Bibehållandet av en exponering som är i första-förlustläge på nivån för varje värdepapperiserad exponering i enlighet med artikel 405.1 andra stycket e i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas så att den bibehållna kreditrisken alltid är efterställd den kreditrisk som har värdepapperiserats i förhållande till samma exponeringar.

2. Bibehållandet enligt punkt 1 kan uppfyllas genom att originatorn eller den ursprungliga långgivaren säljer de underliggande exponeringarna till ett rabatterat pris som motsvarar det diskonterade nuvärdet, om rabatten inte underskrider 5 % av det nominella värdet av varje exponering och om det diskonterade försäljningsbeloppet bara får återbetalas till originatorn eller den ursprungliga långgivaren när det inte absorberas av förluster relaterade till kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 10

Mätning av bibehållandenivån

1. Vid mätning av nivån på bibehållandet av ett ekonomiskt intresse netto ska följande kriterier tillämpas:

- a) Ursprungstidpunkten ska vara den tidpunkt då exponeringarna först värdepapperiserades.
- b) Beräkningen av bibehållandenivån ska baseras på nominella värden, och tillgångars anskaffningspris ska inte beaktas.
- c) "Överskottsmarginal" enligt definitionen i artikel 242.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte beaktas vid mätningen av bibehållarens ekonomiska intresse netto.
- d) Samma metod och förfarande för bibehållande ska användas vid beräkning av det ekonomiska intresset netto under hela löptiden för en värdepapperiseringstransaktion, såvida inte exceptionella omständigheter kräver en ändring och denna ändring inte används som ett sätt att minska beloppet av det bibehållna intresset.

2. Utöver de kriterier som anges i punkt 1 och förutsatt att det inte finns någon inbäddad mekanism som gör att det bibehållna intresset vid ursprungstidpunkten minskar snabbare än det överförda intresset, ska uppfyllandet av bibehållandekravet inte anses bli påverkat av en amortering av bibehållandet med hjälp av kassaflödesfördelning eller fördelning av förluster som i praktiken minskar nivån på bibehållandet över tiden. Det ska inte krävas att bibehållare kontinuerligt fyller på eller justerar sitt bibehållna intresse på en nivå motsvarande minst 5 % i takt med att förluster realiserar för deras exponeringar eller fördelas på deras bibehållna position.

Artikel 11

Mätning av bibehållande i fråga om utnyttjade belopp av exponeringar i form av kreditfaciliteter

Beräkningen av det ekonomiska intresse netto som ska bibehållas i fråga om kreditfaciliteter, inklusive kreditkort, ska enbart baseras på belopp som redan utnyttjats, realiserats eller erhållits och ska justeras i enlighet med ändringar av dessa belopp.

Artikel 12

Förbud mot risksäkring eller försäljning av ett bibehållet intresse

1. Skyldigheten enligt artikel 405.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 575/2013 att inte låta ett bibehållet ekonomiskt intresse netto omfattas av kreditriskreducering, korta positioner, annan risksäkring eller försäljning ska tillämpas med beaktande av ändamålet med bibehållandekravet och transaktionens ekonomiska substans. Säkring av ett ekonomiskt intresse netto ska inte betraktas som en risksäkring enligt artikel 405.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 575/2013 och kan följaktligen tillåtas enbart när den innebär att bibehållaren inte risksäkras mot kreditrisken i antingen de bibehållna värdepapperiseringspositionerna eller de bibehållna exponeringarna.

2. Bibehållaren får använda bibehållna exponeringar eller värdepapperiseringspositioner som säkerhet för säkrad finansiering, så länge som denna användning inte innebär att kreditrisken i dessa bibehållna exponeringar eller värdepapperiseringspositioner överförs till en tredje part.

Artikel 13

Undantag till artikel 405.1 i förordning (EU) nr 575/2013

De transaktioner som avses i artikel 405.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ska inbegripa värdepapperiseringspositioner i korrelationshandelsportföljen som utgör referensinstrument vilka uppfyller kriteriet i artikel 338.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 eller är berättigade att inkluderas i korrelationshandelsportföljen.

Artikel 14

Bibehållande på gruppnivå

Ett institut som uppfyller bibehållandekravet på grundval av den konsoliderade situationen för ett närstående moderinstitut inom EU, ett närstående finansiellt holdingföretag inom EU eller ett närstående blandat finansiellt holdingföretag inom EU enligt artikel 405.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska, i det fall bibehållaren inte längre omfattas av gruppbaserad tillsyn, se till att en eller flera av de kvarvarande enheter som omfattas av gruppbaserad tillsyn tar på sig exponeringen mot värdepapperiseringen, så att det säkerställs att kravet uppfylls fortlöpande.

KAPITEL IV

KRAV PÅ TILLBÖRLIG AKTSAMHET FÖR INSTITUT SOM BLIR EXPONERADE MOT EN VÄRDEPAPPERISERINGSPOSITION

Artikel 15

Utkontraktering och andra allmänna överväganden

1. När det inte finns någon tillgänglig information om de specifika exponeringar som ska värdepapperiseras, inbegripet när exponeringar ackumuleras före sin värdepapperisering eller oavsett om de kan substitueras och införlivas i en befintlig rullande värdepapperisering, ska ett institut anses uppfylla sina skyldigheter i fråga om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 406 i förordning (EU) nr 575/2013 för var och en av sina individuella värdepapperiseringspositioner utifrån de relevanta godtagbarhetskriterierna för sådana exponeringar.
2. Vid utkontraktering av vissa uppgifter i processen för fullgörande av skyldigheterna enligt artikel 406 i förordning (EU) nr 575/2013, däribland bokföring, ska institut som blir exponerade mot riskerna i en värdepapperisering behålla full kontroll över den processen.

Artikel 16

Specificering av riskegenskaper och strukturella drag

1. Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper enligt artikel 406.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska bland annat innefatta följande mest lämpliga och väsentliga egenskaper:
 - a) Tranchens förmånsrätt.
 - b) Kassaflödesprofil.
 - c) Befintlig kreditvärdering.
 - d) Utvecklingen över tiden för liknande trancher.
 - e) Skyldigheter i fråga om de trancher som inkluderas i dokumentationen över värdepapperiseringen.
 - f) Kreditförstärkning.

2. Riskegenskaperna hos värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar enligt artikel 406.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska innefatta de mest lämpliga och väsentliga egenskaperna, däribland information om utvecklingen över tiden enligt artikel 406.2 i förordning (EU) nr 575/2013 i fråga om exponeringar mot hypotekslån. Institut ska identifiera lämpliga och jämförbara mått för analys av andra tillgångsklassers riskegenskaper.

3. Ytterligare strukturella drag enligt artikel 406.1 g i förordning (EU) nr 575/2013 ska innefatta derivatinstrument, garantier, rembursor och andra liknande typer av kreditstöd.

Artikel 17

Översyners frekvens

Efter en exponering mot en värdepapperiseringsposition ska institut se över sin efterlevnad av artikel 406 i förordning (EU) nr 575/2013 åtminstone årligen och oftare än så när de blir medvetna om en överträdelse av de skyldigheter som ingår i dokumentationen över värdepapperiseringen eller när de blir medvetna om en väsentlig förändring av något av följande:

- Strukturella drag som kan inverka väsentligt på värdepapperiseringspositionens resultatutveckling.
- Riskegenskaperna hos värdepapperiseringspositionerna och de underliggande exponeringarna.

Artikel 18

Stresstester

1. De stresstester som avses i artikel 406.1 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013 ska inbegripa alla relevanta värdepapperiseringspositioner och ingå i de strategier och processer för stresstester som instituten genomför i enlighet med den interna process för bedömning av kapitalbehov som föreskrivs i artikel 73 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾.

2. För att uppfylla kraven på stresstester enligt artikel 406.1 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013 får institut använda jämförbara finansiella modeller som utvecklats av tredje parter, utöver de som utvecklats av externa ratinginstitut, under förutsättning att instituten på anmodan kan visa att de före investeringen noggrant har validerat relevanta antaganden i modellerna och modellernas struktur och att de förstår metoder, antaganden och resultat.

3. Vid utförandet av stresstester i enlighet med artikel 406.1 i förordning (EU) nr 575/2013 inom ramen för ett ABCP-program enligt artikel 242.9 i samma förordning, vilket stöds av en likviditetsfacilitet som till fullo täcker kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna, får institut utföra ett stresstest av kreditvärdigheten hos tillhandahållaren av likviditetsfaciliteten snarare än de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 19

Exponeringar i respektive utanför handelslagret

1. Ett innehav av en värdepapperiseringsposition i handelslagret eller utanför handelslagret ska inte utgöra en tillräcklig motivering i sig för tillämpning av olika policyriktlinjer och förfaranden eller olika grader av intensitet i översynerna för att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet enligt artikel 406 i förordning (EU) nr 575/2013. Vid fastställandet av om olika policyriktlinjer och förfaranden eller olika intensitet i översynerna ska användas ska samtliga relevanta faktorer som i väsentlig utsträckning inverkar på riskprofilen i respektive utanför handelslagret och i de relevanta värdepapperiseringspositionerna beaktas, däribland positionernas storlek, effekten på institutets kapitalbas under stressperioder och koncentrationen av risk hos en specifik transaktion, utgivare eller tillgångsklass.

2. Institut ska se till att varje väsentlig förändring som förvärrar riskprofilen hos värdepapperiseringspositionerna i och utanför deras handelslager återspeglas i en lämplig förändring av deras förfaranden för att uppnå tillbörlig aktsamhet i fråga om dessa värdepapperiseringspositioner. I detta avseende ska instituten i sina formella policyriktlinjer och förfaranden för positioner i och utanför handelslagret identifiera de omständigheter som kommer att utlösa en översyn av skyldigheterna i fråga om tillbörlig aktsamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

*Artikel 20***Positioner i korrelationshandelsportföljen**

Ett institut ska anses efterleva artikel 406 i förordning (EU) nr 575/2013 när följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepapperiseringspositioner innehas antingen i korrelationshandelsportföljen och utgör referensinstrument enligt artikel 338.1 b i den förordningen eller är berättigade att inkluderas i korrelationshandelsportföljen.
- b) Institutet efterlever artikel 377 i den förordningen när det gäller att beräkna kapitalbaskravet i förhållande till dess korrelationshandelsportfölj.
- c) Institutets metod för att beräkna kapitalbasen i förhållande till dess handelsportfölj medför en heltäckande och grundlig förståelse för riskprofilen hos dess investeringar i värdepapperiseringspositioner.
- d) Institutet har infört formella policyriktlinjer och förfaranden som lämpar sig för dess korrelationshandelsportfölj och står i proportion till riskprofilen hos dess investeringar i motsvarande värdepapperiseringspositioner, när det gäller att analysera och registrera den relevanta information som avses i artikel 406.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL V

KRAV PÅ ORIGINATORER, MEDVERKANDE INSTITUT OCH URSPRUNGLIGA LÅNGIVARE*Artikel 21***Policyriktlinjer för kreditgivning**

1. Originatorers eller medverkande instituts efterlevnad av den skyldighet som avses i artikel 408 i förordning (EU) nr 575/2013 ska inte innebära att låntagartypen och låneprodukter måste vara desamma för värdepapperiserade exponeringar och exponeringar som inte är värdepapperiseringar.
2. När medverkande institut och institut som är originatorer inte har varit involverade i den ursprungliga kreditgivningen för de exponeringar som ska värdepapperiseras, eller när de inte är verksamma på marknaden för kreditgivning för de särskilda typer av exponeringar som ska värdepapperiseras, ska dessa institut erhålla all information som krävs för att kunna bedöma huruvida de kriterier som använts för kreditgivningen för sådana exponeringar är lika sunda och väldefinierade som de kriterier som använts för exponeringar som inte är värdepapperiseringar.

*Artikel 22***Upplysningar om nivån på åtagandet att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto**

1. I enlighet med artikel 409 i förordning (EU) nr 575/2013 ska bibehållaren lämna åtminstone följande upplysningar till investerare angående nivån på dess åtagande att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen:
 - a) Uppgift om bibehållarens identitet och huruvida man agerar som originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare.
 - b) Uppgift om huruvida de metoder som anges i artikel 405.1 andra stycket a, b, c, d eller e i förordning (EU) nr 575/2013 används för att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto.
 - c) Eventuella ändringar i enlighet med artikel 10.1 d av dess metod för att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto enligt led b.
 - d) Uppgift om nivån på bibehållandet vid ursprungstidpunkten och om bibehållandeåtagandet på fortlöpande basis, vilket enbart ska avse fortsättning av den ursprungliga skyldigheten och inte ska kräva att uppgifter anges om det nuvarande nominella värdet eller marknadsvärdet eller om eventuella osäkerheter angående eller nedskrivningar av det bibehållna intresset.
2. När de undantag som avses i artikel 405.3 eller 405.4 i förordning (EU) nr 575/2013 gäller för en värdepapperiseringstransaktion ska de institut som agerar som originatorer, medverkande institut eller ursprungliga långgivare lämna upplysningar om det tillämpliga undantaget till investerare.
3. De upplysningar som avses i punkterna 1 och 2 ska dokumenteras och göras offentligt tillgängliga på lämpligt sätt, utom i fråga om bilaterala eller privata transaktioner där parterna anser att ett privat upplysningslämnande är tillräckligt. Ett uttalande om bibehållandeåtagandet i prospektet för de värdepapper som emitteras inom ramen för värdepapperiseringsprogrammet ska betraktas som ett lämpligt sätt att uppfylla upplysningskravet.

4. Upplysningarna ska också bekräftas under perioden efter ursprungstidpunkten med samma regelbundenhet som frekvensen för rapportering om transaktionen, dvs. åtminstone årligen och under någon av följande omständigheter:
- När det bibehållandeåtagande som avses i artikel 405.1 i förordning (EU) nr 575/2013 överträds.
 - När resultatutvecklingen för värdepapperiseringspositionen eller riskegenskaperna hos värdepapperiseringen eller hos de underliggande exponeringarna ändras väsentligt.
 - När de skyldigheter som ingår i dokumentationen över värdepapperiseringen överträds.

Artikel 23

Upplysningar om i sak relevanta data

- Originatorer, medverkande institut och ursprungliga långivare ska se till att i sak relevanta data enligt artikel 409 i förordning (EU) nr 575/2013 är lätt tillgängliga för investerare, utan alltför stor administrativ börda.
- De upplysningar som avses i artikel 409 i förordning (EU) nr 575/2013 ska lämnas åtminstone årligen och under följande omständigheter:
 - När resultatutvecklingen för värdepapperiseringspositionen eller riskegenskaperna hos värdepapperiseringen eller hos de underliggande exponeringarna ändras väsentligt.
 - När de skyldigheter som ingår i dokumentationen över värdepapperiseringen överträds.
 - För att data ska anses vara relevanta i sak när det gäller enskilda underliggande exponeringar ska de i allmänhet tillhandahållas för varje enskilt lån, även om det finns fall där data kan tillhandahållas i aggregerad form. Vid bedömningen av om aggregerade upplysningar är tillräckliga ska de faktorer som ska beaktas innefatta graden av storleksmässig diversifiering i den underliggande gruppen och huruvida förvaltningen av exponeringar i den gruppen baseras på egenskaperna hos själva gruppen eller hos varje enskilt lån.
- Skyldigheten att lämna upplysningar ska gälla med förbehåll för lagar och andra författningar som kan vara tillämpliga för bibehållaren.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande